

Arrest

nr. 137 342 van 27 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 3 november 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 oktober 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 december 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. POKORNY, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Angolees staatsburger te zijn, afkomstig uit Luanda, waar u op 9 december 1994 geboren werd. U volgde lager en middelbaar onderwijs, maar staakte uw studies vooraleer het laatste jaar af te ronden. U woonde aanvankelijk met uw ouders op Ilha de Luanda. Eens uw ouders uit elkaar gingen bleef u er wonen bij uw vader, maar sinds twee jaar woont u bij uw moeder in Viana. Een jongere broer van uw moeder doceerde aan de universiteit. Hij vroeg u regelmatig om voor hem zaken ergens naartoe te brengen. Op 13 januari of februari 2014 vroeg hij u om enkele documenten af te geven aan een vriend van hem. Hij gaf u instructies waar u hem moest ontmoeten. U ging samen met

een vriend op pad en gingen een winkel binnen omdat jullie overwogen drank en versnaperingen te kopen voor onderweg. Jullie verlieten de winkel echter zonder iets te kopen, waarop jullie werden tegengehouden door de kassierster. Ze vroeg u uw rugzak te openen, wat u weigerde. De bewaker werd er bij gehaald en even later ook de politie. Toen de politie uw rugzak opende troffen ze de documenten aan die uw oom u had meegegeven. U werd meegenomen naar het politiekantoor en ondervraagd in verband met de documenten. U kon weinig meer zeggen dan dat u ze van uw oom had gekregen, u wist verder niet waar de documenten vandaan kwamen. U werd regelmatig opnieuw ondervraagd en geslagen. Uw ouders kwamen u opzoeken in de gevangenis en u legde hen uit wat er gebeurd was. Ze vroegen u zeker geen verdere informatie te geven aan de politie. Na enkele dagen werd u door de politie naar het huis van uw grootouders gebracht, waar u te horen kreeg dat u het land moest verlaten omdat het gevaarlijk zou zijn voor uzelf en uw familie indien u bleef. U werd voorgesteld aan de man die u uit Angola zou begeleiden en een week later, nadat alle regelingen werden getroffen, vertrok u per vliegtuig naar België. U kwam op 28 maart 2014 aan en vroeg dezelfde dag asiel aan bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging door de Angolese overheid te vrezen, nadat u beschuldigd werd van het smokkelen van regeringsinformatie (zie gehoorverslag CGVS p. 8). U werd immers betrappt met documenten die uw oom u had meegegeven en die u aan een vriend van uw oom ((J.)) zou geven (zie CGVS p. 8, 9, 12).

Uw verklaringen met betrekking tot uw oom, zijn activiteiten en uw arrestatie als gevolg van documenten die u van hem kreeg, bevatten echter verschillende lacunes en tegenstrijdigheden.

Gevraagd naar de volledige naam van de oom die u documenten zou meegegeven hebben waardoor u gearresteerd werd (CGVS p. 8, 9), stelt u dat zijn naam (T.M.P.) is en dat hij een broer van uw moeder is (CGVS p. 9). U stelt verder dat uw oom les gaf aan de universiteit, maar u hebt geen idee wat hij daar doceerde (CGVS p. 10). U verklaart tevens (herhaaldelijk) dat de familienaam van uw moeder (P.) is en dat de familienaam van uw vader (E.) is (CGVS p. 4, 10). Tijdens uw gehoor bij DVZ verklaarde u echter dat uw vader (P.) heet en uw moeder (E.) (zie 'verklaring DVZ' in administratief dossier, pt. 13). Op de expliciete vraag naar de familienaam van de oom met wiens documenten u betrappt werd, antwoordt u '(E.)' (zie vragenlijst CGVS, afgenomen door DVZ op 23/7/2014, pt. 5). De vaststelling dat u **tegenstrijdige verklaringen aflegt over de namen van uw ouders en van de oom door wie u in de problemen kwam**, doet vermoeden dat deze namen gefingeerd zijn. Het is bovendien weinig aannemelijk dat u niet eens weet wat uw oom doceerde aan de universiteit, hoewel u verklaarde dat hij publiciteitscampagnes voerde over cursussen die gegeven werden (CGVS p. 10). Zeker aangezien hij u wel vaker zou gevraagd hebben documenten voor hem te vervoeren (CGVS p. 9,12), mag men veronderstellen dat jullie relatief vaak met elkaar omgingen en dat u dus zou weten wat hij doceerde.

Met betrekking tot de **(politieke) activiteiten van uw oom**, legt u eveneens tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u aanvankelijk dat u voor het moment waarop u gearresteerd werd met de documenten niet wist dat uw oom politieke activiteiten had (CGVS p. 10, 11). U stelt dat u enkel wist dat hij tot een studentengroep behoorde en geen idee had 'of hij iets had tegen iemand' (sic) (CGVS p. 11). Gevraagd hoe u dan vernam dat uw oom wel degelijk een manifestatie ging organiseren, zoals u eerder verklaarde, stelt u dat u dit te weten kwam tijdens gesprekken met uw oom en met andere vrienden (CGVS p. 14). Hij zou een manifestatie organiseren met betrekking tot het tekort aan stroom, veiligheidsproblemen en andere sociale kwesties en deze manifestatie was gericht tegen de regering, het MPLA (CGVS p. 14). Gevraagd of deze gesprekken plaatsvonden voor uw arrestatie, stelde u dat ze inderdaad ervoor hadden plaatsgevonden (CGVS p. 14). Wanneer wordt opgemerkt dat u dus wel degelijk al weet had van uw oom zijn politieke activiteiten vooraleer u gearresteerd werd, stelt u dat u het niet echt wist, dat u het niet door had, dat er tijdens gesprekken gezegd werd dat hij bepaalde zaken ging organiseren, maar dat u nooit de band legde en pas zag hoe serieus het was toen u gearresteerd werd (CGVS p. 14). Nochtans stelde u eerder uitdrukkelijk niet geweten te hebben dat uw oom 'iets had tegen iemand' (CGVS p. 11), terwijl gesprekken over het organiseren van manifestaties tegen de overheid, zelfs indien weinig concreet, toch wel degelijk een uiting zijn van antipathie tegenover diezelfde overheid (CGVS p. 14). Het is dan ook niet ernstig dat u stelde niets over politieke activiteiten van uw oom te hebben geweten, noch of hij 'iets had tegen iemand', vooraleer u gearresteerd werd. Daarbij stelde u met de documenten in een rugzak een winkel binnen en weer buiten gelopen te zijn zonder iets te kopen (CGVS p. 12), terwijl u eerder verklaarde wel degelijk zaken gekocht te hebben en op weg naar buiten geweest te zijn met de rugzak op uw rug toen u werd tegengehouden (CGVS p. 9). Deze incoherenties tasten de geloofwaardigheid van uw verklaringen grondig aan.

Ook over uw beweerde detentie legt u wisselende verklaringen af. U stelt dat de documenten die u in uw rugzak had blijkbaar informatie bevatten die de regering toebehoorde (CGVS p. 12) en dat u moest uitleggen hoe u aan deze informatie kwam en waar u ze naartoe moest brengen (CGVS p. 9). U stelt dat u niet wist wat u daarop moest antwoorden, dat u regelmatig teruggeroepen en ondervraagd werd, dat u steeds zei dat u het niet wist, waarop u geslagen en gestraft werd (CGVS p. 9). Na vier dagen kwamen uw ouders langs. U legde uw situatie uit en zei dat u best stil bleef, dat u best niet vertelde dat het via uw oom kwam, omdat dit zowel voor uzelf als voor hem problemen zou veroorzaken (CGVS p. 9). Na een week werd u door de politie naar uw grootouders gebracht die zeiden dat u ondergedoken moest blijven, omdat u overal gezocht zou worden (CGVS p. 9). U bleef nog een week bij hen terwijl uw vertrek uit het land werd geregeld (CGVS p. 9). Gevraagd in detail te vertellen wat er gebeurde nadat u in de winkel met de rugzak betrapt was en meegenomen werd naar het politiekantoor, stelt u dat stelt men u vroeg waar u de documenten naartoe moest brengen, dat ze namen en adressen vroegen (CGVS p. 12). U vertelde naar welk punt en naar welke wijk u de documenten moest brengen (CGVS p. 12). Gevraagd of u ook vertelde aan wie u de documenten moest afgeven, stelde u echter dat ze dit niet gevraagd hebben, ze vroegen waar ze vandaag kwamen, waarop u antwoordde dat u niet specifiek wist waar ze vandaan kwamen, maar dat u ze van uw oom kreeg (CGVS p. 12, 13). U gaf ook de naam van uw oom en vertelde waar hij werkte (CGVS p. 13). Dit is op zijn beurt weinig coherent met uw eerdere verklaringen, hierboven beschreven, waar u verklaarde steeds gezegd te hebben dat u niet wist wat te antwoorden en waar u bovendien stelde dat u tegen uw ouders vertelde dat u beter niets over uw oom zou zeggen (CGVS p. 9). Opnieuw gevraagd naar het bezoek van uw ouders tijdens uw detentie, stelt u dat u hen uitlegde dat u voor uw oom documenten moest vervoeren die blijkbaar ernstige informatie bevatten. Gevraagd hoe uw ouders hierop reageerden, stelt u nu dat zij degenen waren die u aanraadden zo weinig mogelijk informatie te geven, omdat die informatie waarschijnlijk gevaarlijk was voor uw oom en voor de familie (CGVS p. 13). Geconfronteerd met de vaststelling dat u toch niet meer wist dan wat u al verteld had en gevraagd wat voor informatie u dan nog had kunnen geven, stelt u dat u inderdaad niet kon antwoorden op wat er gevraagd werd (CGVS p. 13), wat slechts verder **bijdraagt tot de incoherentie van uw asielrelaas.**

Met betrekking tot de timing van uw asielrelaas kan opgemerkt worden dat u verklaarde op 13 januari of februari 2014 gearresteerd te zijn en een week en enkele dagen opgesloten te zijn gebleven (CGVS p. 9). Na uw detentie bleef u een week ondergedoken, vooraleer u het vliegtuig nam naar België, waar u dezelfde dag aankwam en asiel vroeg (CGVS p. 6, 7, 9). Vooreerst dient opgemerkt dat u tijdens uw verklaring bij DVZ wel degelijk stelde op 13 januari 2014 gearresteerd te zijn (zie vragenlijst CGVS, afgenomen door DVZ op 23/7/2014, pt. 1), hoewel u tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart niet meer te weten of het januari of februari was (CGVS p. 9). In elk geval, ook indien u op 13 februari gearresteerd zou zijn, een week en drie dagen vastgehouden en vervolgens na een week Angola verlaten zou hebben om rechtstreeks naar België te komen en asiel aan te vragen (CGVS p. 6, 7, 9), zou u ten laatste begin maart 2014 asiel aangevraagd moeten hebben in België, terwijl uit het administratief dossier blijkt dat u uw asielaanvraag pas op 28 maart 2014 indiende. Deze incoherenties doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ten slotte kan worden opgemerkt dat u bij uw asielaanvraag voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde geboren te zijn op 9 december 1997 en dus minderjarig te zijn (zie administratief dossier). De dienst Voogdij bepaalde echter bij beslissing op 16 april 2014 dat op basis van het medisch onderzoek kan worden besloten dat u op datum van 11 april 2014 ouder was dan 18 jaar (zie administratief dossier). Pas na het uitvoeren van deze leeftijdstest verklaarde u wel degelijk ouder dan 18 jaar te zijn en gaf u toe aanvankelijk bewust gelogen te hebben over uw geboortedatum (zie 'verklaring DVZ' in administratief dossier, pt. 4). Aldus blijkt dat bij uw asielaanvraag trachtte de Belgische asielinstanties bewust te misleiden door een jongere leeftijd op te geven en u voor te doen als minderjarig, wat uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede komt.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt geen documenten voor die uw reisweg of identiteit kunnen ondersteunen. Uw verklaringen met betrekking tot uw reisweg zijn bovendien weinig geloofwaardig. U stelt immers gereisd te hebben met een vals paspoort, zonder dat u de naam kende die in de documenten waarmee u reisde stond (CGVS p. 8). Het is echter een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Het is dan ook niet aannemelijk dat u zou kunnen reizen zonder zelf uw documenten in handen te hebben en zonder zelfs maar te weten op welke naam de documenten waarmee u reisde stonden. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verder uw algehele geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn *"BEROEP TOT NIETIGVERKLARING"* de schending aan van de motiveringsplicht (artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij vangt aan met een algemene theoretische uiteenzetting omtrent de inhoud van de motiveringsplicht, de volheid van rechtsmacht en het devolutieve karakter van onderhavig beroep en de bewijslast inzake asielaanvragen.

Verzoeker verwijt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) vervolgens dat niet grondig werd onderzocht of hij de waarheid sprak. De tegenstrijdigheden die worden aangehaald raken volgens verzoeker niet de kern van zijn relaas. Zij hebben betrekking op irrelevante gegevens, namelijk op wat zijn oom doceerde en op de politieke activiteiten die zijn oom had. Het is niet omdat verzoeker onwetend werd gehouden uit veiligheidsoverwegingen dat het relaas onaannemelijk is.

Verzoeker stelt voorts dat ten onrechte geen rekening werd gehouden met zijn jonge leeftijd – hij stelt in dit kader geboren te zijn in 1997 – en met zijn ongeschoold profiel.

Verzoeker geeft aan de naam en het beroep van zijn oom te hebben vermeld. Verder onderzoek door verweerder werd aldus mogelijk gemaakt en het CGVS kon nagaan of hij de waarheid sprak. Het is duidelijk dat het CGVS niet uitging van de juiste feitelijke gegevens die het via onderzoek had kunnen vergaren. Het CGVS oordeelde op basis van een onvolledig gebleven administratief dossier.

Verzoeker stelt dat hij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), minstens voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. Verzoeker baseert onderhavige asielaanvraag en de aangevoerde vrees op het feit dat hij zou zijn gearresteerd en gedetineerd nadat hij werd betrappt met de documenten die hij vervoerde in opdracht van zijn oom, die politieke activiteiten voerde.

Uit de verklaringen die in dit kader terecht worden aangehaald in de bestreden beslissing blijkt echter dat hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over de namen van zijn ouders en over de familienaam van zijn oom (E., dan wel P.). Bij het CGVS verklaarde hij dat zijn oom de broer van zijn moeder is. Tevens verklaarde hij dat P. de familienaam van zijn oom is, gaf hij herhaaldelijk aan dat dit ook de familienaam van zijn moeder is en stelde hij dat E. de familienaam van zijn vader is. Bij de DVZ verklaarde verzoeker echter dat P. de familienaam van zijn vader is en dat E. de familienaam van zijn moeder is. In de vragenlijst antwoordde hij, wanneer expliciet werd gevraagd naar de familienaam van zijn oom, bovendien dat dit E. is. Deze vaststellingen klemmen nog des te meer daar verzoeker, wanneer hij in

het kader van het invullen van de 'fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling' werd ondervraagd over zijn ouders, beide voormelde familienamen aan zijn vader toedichtte. Aldaar gaf hij immers aan dat diens familienaam E.P. was. Bovendien dichtte hij alhier geen van beide namen toe aan zijn moeder doch gaf hij voor haar een volledige naam op waar geen van beide namen in voorkomt (administratief dossier, stuk 10, fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, p.2). Dit zou bijgevolg betekenen dat zijn oom, de broer van zijn moeder, als familienaam noch de naam E. noch de naam P. draagt. Dat verzoeker dermate tegenstrijdige verklaringen aflegde omtrent de naam van de cruciale figuur in zijn asielrelaas, doet op manifeste wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van dit relaas.

Uit de met recht weergegeven gezegden in de bestreden beslissing blijkt bovendien dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de vraag of hij voorafgaand aan zijn arrestatie al dan niet iets wist over de politieke activiteiten van zijn oom. De ene maal beweerde hij dat hij voordien niets wist over diens politieke activiteiten en geen idee had of zijn oom iets tegen iemand had. De andere maal beweerde hij echter dat hij voordien tijdens gesprekken met zijn oom en andere vrienden te weten kwam dat zijn oom een manifestatie zou organiseren en dat deze manifestatie gericht was tegen de regering, het MPLA. De bewering dat verzoeker uit veiligheidsoverwegingen onwetend zou zijn gehouden vormt een loutere bevestiging van één versie van zijn tegenstrijdig bevonden verklaringen. Hoe deze afbreuk zou kunnen doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheid, kan niet worden ingezien.

Verzoeker betwist de terechte vaststellingen voorts niet dat hij incoherente verklaringen aflegde over het gebeurde in de winkel in de aanloop naar zijn arrestatie en over zijn beweerde detentie.

In zoverre verzoeker poneert dat de voormelde tegenstrijdigheden de kern van zijn relaas niet raken, dient te worden opgemerkt dat dit bezwaarlijk ernstig kan worden genomen. De voormelde vaststellingen raken immers weldegelijk de kern van verzoekers asielrelaas en hebben stuk voor stuk betrekking op cruciale elementen en gebeurtenissen in dit relaas.

Verzoeker laat de bestreden beslissing daarenboven volledig ongemoeid waar inzake de chronologie van zijn relaas wordt gemotiveerd:

"Met betrekking tot de timing van uw asielrelaas kan opgemerkt worden dat u verklaarde op 13 januari of februari 2014 gearresteerd te zijn en een week en enkele dagen opgesloten te zijn gebleven (CGVS p. 9). Na uw detentie bleef u een week ondergedoken, vooraleer u het vliegtuig nam naar België, waar u dezelfde dag aankwam en asiel vroeg (CGVS p. 6, 7, 9). Vooreerst dient opgemerkt dat u tijdens uw verklaring bij DVZ wel degelijk stelde op 13 januari 2014 gearresteerd te zijn (zie vragenlijst CGVS, afgenomen door DVZ op 23/7/2014, pt. 1), hoewel u tijdens uw gehoor voor het CGVS verklaart niet meer te weten of het januari of februari was (CGVS p. 9). In elk geval, ook indien u op 13 februari gearresteerd zou zijn, een week en drie dagen vastgehouden en vervolgens na een week Angola verlaten zou hebben om rechtstreeks naar België te komen en asiel aan te vragen (CGVS p. 6, 7, 9), zou u ten laatste begin maart 2014 asiel aangevraagd moeten hebben in België, terwijl uit het administratief dossier blijkt dat u uw asielaanvraag pas op 28 maart 2014 indiende. Deze incoherenties doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas."

Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en blijft, daar zij niet dienstig wordt weerlegd, onverminderd gehandhaafd.

In zoverre verzoeker het CGVS verwijt dat geen rekening werd gehouden met zijn ongeschoold profiel, dient te worden opgemerkt dat zijn betoog ter zake niet ernstig kan worden genomen. Verzoeker verklaarde bij het CGVS immers dat hij sedert zijn vijfde en tot aan zijn vertrek uit zijn land van herkomst naar school ging. Tevens gaf hij aan dat hij op dat ogenblik in het laatste jaar secundair onderwijs zat (administratief dossier, stuk 2, p.7).

Waar verzoeker nog verwijst naar zijn jeugdige leeftijd en beweert te zijn geboren in 1997, dient te worden vastgesteld dat hij hiermee volledig voorbijgaat aan de inhoud van de bestreden beslissing, waarin inzake deze voorgehouden leeftijd met recht wordt gemotiveerd:

"Ten slotte kan worden opgemerkt dat u bij uw asielaanvraag voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde geboren te zijn op 9 december 1997 en dus minderjarig te zijn (zie administratief dossier). De dienst Voogdij bepaalde echter bij beslissing op 16 april 2014 dat op basis van het medisch onderzoek kan worden besloten dat u op datum van 11 april 2014 ouder was dan 18 jaar (zie administratief dossier). Pas na het uitvoeren van deze leeftijdstest verklaarde u wel degelijk ouder dan 18 jaar te zijn en gaf u toe aanvankelijk bewust gelogen te hebben over uw geboortedatum (zie 'verklaring DVZ' in administratief dossier, pt. 4). Aldus blijkt dat bij uw asielaanvraag trachtte de

Belgische asielinstanties bewust te misleiden door een jongere leeftijd op te geven en u voor te doen als minderjarig, wat uw algemene geloofwaardigheid niet ten goede komt."

Hoe dan ook mag ook van een jeugdig persoon redelijkerwijze worden verwacht dat deze in staat is voldoende duidelijke, nauwkeurige en coherente verklaringen af te leggen met betrekking tot belangrijke feiten en gebeurtenissen die hij persoonlijk heeft meegemaakt, zeker indien deze de essentie van het relaas uitmaken en de directe aanleiding hebben gevormd voor het vertrek uit het land van herkomst.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende asielrelaas. Nog daargelaten dat de bewijslast inzake zijn asielaanvraag in beginsel rust op verzoeker en dat het niet de taak van de asielinstanties is om te bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn of om de lacunes in de bewijsvoering van verzoeker op te vullen, is het verwijt dat nader onderzoek had moeten worden gevoerd bijgevolg niet dienstig.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan deze ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig januari tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS